Igei gondolatok – Virágvasárnap
Zofoniás 3,14-17

1. Jézus mindent átértelmez, ami a zsidóknak az Ószövetségben fontos volt. Nem eltörli a régi eseményeket és helyettük valami egészen mást hoz, hanem mindent megtartva végső értelemmel tölti be azokat. De miről is van szó? Azt, hogy Isten hogyan szabadította ki a zsidó népet az egyiptomi rabszolgaságból, Jézus idejében már 1200 év ünnepelték. Jézus idejében már 1200 éves hagyomány volt a páska (zsidó húsvét) ünnepének. A családok ilyenkor 1 hétig ünnepeltek. Levágták a bárányt, megterítették az ünnepi asztalt, amiről úgy gondolták, hogy nagyon hasonló kell hogy legyen ahhoz az asztalhoz és az ételek ahhoz a vacsorához, amelyet még utoljára nagy sietve elfogyasztottak Egyiptom földjén. Sietve, állva ették a vacsorát, mert már indulni kell. Egyetlen éjszaka van mindössze arra, hogy elmeneküljenek Egyiptomból. A kenyeret sem kovászolták, hiszen annak a megkelésére sokáig kellett volna várni, ezért gyors, kovásztalan kenyeret sütöttek. Persze a kenyéren és a bárányon kívül ott volt a bor is és keserű füvek, hogy soha meg ne feledkezzenek az egyiptomi 400 év keserű szolgaságáról.

2. Jézus idejében egy olyan Messiást várt a zsidó nép, aki Mózeshez hasonlóan megszabadítja a népet a fogságból. Nem az egyiptomiból, hanem a római megszállásból. Olyan Messiást vártak, aki elhozza Izráel aranykorát. Aki gazdagságot és dicsőséget hoz Izráel számára. Olyan Messiást, aki a legdicsőségesebb zsidó király: Dávid leszármazottjaként Isten képmásaként uralkodik Izráelben. Egy hatalmas és igazságos királyt, aki Isten szemével látja meg és jutalmazza a híveket és a jókat és keményen megbünteti a hitetleneket és bűnösöket. Sokan voltak akkor, akik Jézustól várták mindezeket.

3. Mikor Jézus a jeruzsálemi városfal kapujához ért, már tömeg állt ott és kezdték volna ünnepelni a bevonuló Messiást. De ettől fogva máshogy alakultak a dolgok. Mert sehogyan sem akart látszódni a várva-várt Messiás dicsősége. Mindössze egy kölcsönkért szamár, egy mezítlábas tanítványi csapat és csak néhány levagdalt faág és porba terített köpeny volt a „díszlet”. Semmi fejedelmi dísz és pompa, sem fényűző öltözet és ünnepélyes fanfárok sincsenek. Hogy lesz ebből dicsőséges trónra-ülés, hogy lesz ebből ezer éves uralkodás, hogy lesz gazdagság és hogy lesz fényes, ellenséget kiűző hadsereg? Lehetséges, hogy mégsem ő Messiás? Mégsem ő a Krisztus? Azért megszólalt a „Hozsánna!”, és Jézus nem hallgattatja el a sokaságot. Mert bevonulás volt ez, csak éppen jézusi módra.

4. És Jézus elkezdi Istennek a világgal való tervét betölteni. De nem csak úgy töltögetni, hanem színültig, csordultig betölteni. Azt mondja:

- Emberek! Ti keveset akartok. Megelégednétek a római ellenség kiűzésével? Én sokkal többet hoztam a számotokra. Nem Rómától foglak titeket megszabadítani, hanem annál sokkal nagyobb ellenségtől. Attól az ellenségtől, ami bennetek van, és amitől soha nem tudnátok megszabadulni az én hatalmam nélkül: a bűneitektől, a Sátán hatalmától és a haláltól.

- Emberek! Ti keveset akartok! Megelégednétek a gazdasági jóléttel, a sok pénzzel? Én sokkal többet hoztam a számotokra. Olyan lelki gazdagsággal töltelek el benneteket, amely teljessé és boldoggá teszi az egész életeteket, és amelyet senki nem vehet el tőletek.

- Emberek! Ti keveset akartok! Megelégednétek azzal az igazsággal, ami jókra és rosszakra osztja az embereket és ez alapján kezd el jutalmazni és büntetni? Én sokkal többet hoztam a számotokra. Elhoztam Isten szeretetből fakadó kegyelmét. Elhoztam Isten igazságát, az evangélium igazságát. Azt az igazságot, amely a farizeus képmutató, és másokat lenéző „jóságát” elítéli és a vámszedő „gonosz”, de bűnbánó életét megmenti.

5. Virágvasárnap ilyen Messiás vonult be Jeruzsálembe. De nemcsak Jeruzsálembe, hanem az Isten teremtette és bajba jutott világába és ő ilyen királyként akar bevonulni a bajba jutott, de Isten szeretetéből megmenteni kívánt életünkbe. Az enyémbe és a tiedbe. Ezért van ünnep a szívünkben. Ő elindul a keresztre, hogy Isten tervét betöltse. Ott a kereszten olyat hoz a számunkra, amit álmodni sem mertünk volna. Ne kívánjunk kevesebbet ma sem, mint amivel ő meg szeretne ajándékozni minket.